

Exod 27:9-19 – Curtea Cortului

De ce o curte? Ea are rolul de a delimita spațiul prezenței lui Dumnezeu. Ea pune o barieră în apropierea evreului de Dumnezeu. Dar este o barieră necesară, cu rol de protecție. Fără această barieră evreii puteau da buzna în prezența lui Dumnezeu și în apropierea locului preasfânt și să moară. Gardul împiedica accesul în jurul Cortului. Gardul curții impunea evreului modul cum intra în prezența lui Dumnezeu. Putea intra doar pe POARTA Cortului (perdeaua de la intrare), doar dinspre răsărit spre apus, doar pe direcția altarului de aramă. Deci evreul putea să se apropie de Domnul doar apropiindu-se de altarul de aramă. De fapt doar până la altar avea acces. Dincolo de altar doar preoții aveau acces. Altarul însemna moarte și judecată. Doar prin moarte și judecată se putea apropia de un Dumnezeu atât de sfânt. Era o moarte obiectivă a Jertfei cu care evreul se identifică, și o moarte subiectivă lăuntrică prin dezbrăcarea de omul cel vechi. Fără curtea care impunea acest traseu UNIC către Locul Preasfânt, acest mesaj nu putea fi transmis. Deci curtea are un rol foarte important.

Ea are o poartă formată dintr-o perdea care are exact aceleași nuanțe ca celelalte două perdele. Cele trei perdele din același material indicau drumul către Sfânta Sfintelor. Se arăta de la prima perdea că FINALITATEA drumului este Sfânta Sfintelor, locul unde Dumnezeu locuia în mijlocul lor. Și era o singură perdea, o singură poartă dar și un singur drum. Și poarta Cortului era clară, vizibilă. Gardul Cortului era alb. Doar poarta era colorată. Ea ieșea în evidență de la mare distanță și indica evreului cu claritate care este Poarta de intrare în Locul Preasfânt. Privind spre aceste realități de la Cort Isus avea să spună: *Eu sunt Ușa!*, și apoi *Eu sunt Calea! Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.* Într-adevăr, la Cort era o singură ușă și o singură cale către Sfânta Sfintelor. Nimeni nu se putea apropia de Dumnezeu altfel. Isus este Cel care ÎMPLINEȘTE acest drum al sângelui. Iată de ce doar prin EL putem intra în prezența Tatălui. Doar El rezolvă o soluție reală și credibilă la problema răului și a păcatului.

Gardul curții este ALB. Este vorba de un spațiu al SFINȚENIEI lui Dumnezeu. Este ca și cum ar fi vorba de trei ceruri. Curtea delimitează primul cer, Locul Sfânt al doilea cer și Sfânta Sfintelor al treilea cer. În lumina celor spuse

când Pavel ne spune că a fost până la al treilea cer, el are în vedere Sfânta Sfintelor. În Sfânta Sfintelor a pășit și Ioan când a primit revelația din Apocalipsa. Iată doi oameni care în timpul vieții lor pământești chiar au pășit în Locul Preasfânt. Dincolo de apropierea permanentă de Sfânta Sfintelor, ei se pare că au intrat efectiv acolo prin niște experiențe speciale. Și ne întrebăm DE CE să intrăm în Sfânta Sfintelor? Acolo nu se intră decât dacă ești chemat. Și ești chemat în urma unei pregătiri speciale. Și ești chemat cu un scop. Marele Preot intra în Sfânta Sfintelor să MIJLOCEASCĂ pentru popor cu sângele în mâini. De asemenea, El putea apoi vorbi poporului despre ceea ce a înțeles în Sfânta Sfintelor. Deci apropierea de Sfânta Sfintelor are un scop de mijlocire și unul de descoperire. De exemplu în Genesa 18 putem spune că Sfânta Sfintelor s-a apropiat de Avraam. Dar scopul a fost chemarea la mijlocire. Avraam în prezența lui Dumnezeu după ce a avut părtășie cu Dumnezeu a MIJLOCIT. Ioan a primit o descoperire pe care a dat-o mai departe Bisericii. Mai identificăm rolul de părtășie și închinare. Cel care intră în Locul Preasfânt desigur se contopește cu Dumnezeu, intră într-o părtășie specială. Închinarea este inevitabilă. Apoi poate urma MIJLOCIREA sau primirea unei DESCOPERIRI, așa cum primea Daniel pentru ca apoi să le dea mai departe poporului sfânt. Deci mai întâi curățirea și sfințirea. Apoi invitația din partea Cerului în momentul ales de Cer. Apoi intrarea în părtășie și închinare. Apoi mijlocirea sau descoperirea. Experiența poate avea o intensitate atât de mare încât cel ce o are poate resimți apoi consecințe la nivelul emoțiilor sau trupului. Ne aducem aminte de Daniel care se resimțea în timpul vedeniilor (vezi Daniel 10) dar și după acestea putea sta bolnav vreo două săptămâni. O intrarea specială în Locul Preasfânt înseamnă expunerea ființei pământești la o realitate cerească arzândă, la o realitate pe care ființa umană nu o poate suporta încă. De aceea uneori e nevoie de răpiri sufletești iar Pavel nu știe dacă a fost răpit doar în duh sau și în trup. Iarăși Ioan când primește revelația Apocalipsei pare a fi răpit în duh. Despre intrarea în Locul Preasfânt i se vorbește și lui Iosua în Zaharia 3:7: *te voi lăsa să intri împreună cu cei ce sunt aici...* Observăm că Dumnezeu este Cel ce hotărăște cine intră. A face o obsesie din intrarea în Locul Preasfânt este o mare nebunie. Chemarea din Evrei 10 este să ne apropiem cu smerenie printr-o viață de sfințire permanentă. Și dacă în urma acestui proces Dumnezeu va hotărî vreo dată ca în această viață să beneficiem de o intrare, apropiere specială de Locul Preasfânt va fi

mare har. Dar doar El va decide dacă acest lucru va avea loc. Poate avea loc doar o singură dată. Dar din experiențele lui Daniel nu pare a fi o experiență frecventă, căci ființa noastră decăzută nu ar suporta astfel de șocuri multiple. Dar dacă vom fi chemați, vom fi chemați doar prin har și cu scopuri precise: descoperire, mijlocire...

Revenim la Curte. Ea este ALBĂ. Delimitează un loc al sfințeniei. Găsim din nou multiplu de 10 (100 de coți Lungime, 50 de coți lățime, 20 de stâlpi pe laturi și câte 10 stâlpi pentru intrare și pentru fundul Cortului). Înălțimea este de 5 coți (aproximativ 2,5 metri). Evreul nu putea vedea DINCOLO de gard. Doar vârful Cortului (înalt de 10 coți) răsărea din spatele Gardului. Stâlpii au picioare de aramă. Contactul dintre sfințenia lui Dumnezeu și pământ produce aramă, foc, judecată. Curtea este și un spațiu al judecării, al morții și al curățirii. Dar elementele de legătură dintre stâlpi sunt de argint. Este foarte interesant că NU ni se spune din ce erau făcuți acești stâlpi. Doar că picioarele lor erau de aramă și că legăturile lor de argint. Argintul vine în urma aramei. Într-adevăr, sensul mișcării este de jos în sus. La Cort atârnarea perdelelor se făcea de sus în jos. Dar gardul se pare că se monta de jos în sus. La atingerea cu pământul avem aramă (judecată), dar mai sus avem argint (răscumpărare). În urma judecării avem răscumpărarea. Răscumpărarea creează unitate, legătură. Ne gândim că cei răscumpărați de același Domn și prin moartea aceluiași Fiu nu pot deveni decât una, o singură comunitate, o singură familie. Curtea este deci și un spațiu al răscumpărării și al comuniunii credincioșilor răscumpărați.

Argintul. Am vorbit despre aur și despre aramă. Cred că este timpul să vorbim și despre argint. Și să explicăm de ce am asociat până acum argintul cu răscumpărarea. Vom explora care sunt principalele teme unde găsim argintul în Biblie. Ne aducem aminte deja din studiul despre aramă că l-am găsit asociat cu arama în contextul împietririi și curățirii lui Israel. Vom reveni și asupra acestor pasaje.

Argintul apare ca un metal prețios, mai prețios ca arama și ca fierul, dar mai puțin prețios ca aurul cu care este adesea asociat. Cel mai frecvent apare în Scriptură ca monedă de schimb (siclii de argint), ca element care înlocuiește rolul

banilor de azi. Majoritatea tranzacțiilor menționate în Biblie se fac în argint. De la început precizăm că el se găsește atât în contexte în care are sens pozitiv cât și în contexte în care are sens negativ. El pare a avea o valoare neutră. Problema este cum se raportează omul la el și cum îl întrebuințează. Astfel argintul este asociat cu iubirea de bani, rădăcina a tuturor relelor și cu toate tranzacțiile păcătoase descrise în Biblie (Iosif e vândut în sicli de argint, Balaam e tocmit pe preț de argint, lucrătorii din vremea lui Neemia sunt mituiți pe preț de argint etc.). Încrederea în argint apare în contrast cu încrederea în Domnul. Argintul nu izbăvește în ziua mâniei. Găsim frecvent idolii din argint și argintarii care fac acești idoli. În Noul Testament ne aducem aminte de argintarul Dimitrie care din iubirea de bani și de idoli stârnește o mare împotrivire față de Pavel și față de creștini.

Dar argintul este asociat și cu lucrurile valoare, de preț, cu sens pozitiv. Înțelegerea care este mai de preț ca argintul trebuie căutată ca argintul (vezi Cartea Proverbe). Argintul îl găsim din belșug la Templu. Argintul îl găsim folosit în tranzacțiile descrise în Biblie care au fost după voia lui Dumnezeu și au slujit pentru Împărăția Sa. Dumnezeu nu se teme să folosească argintul în acțiunile din Împărăția Sa. El Se declară în Hagai ca Proprietarul întregului argint și aur de pe pământ (Al Meu este argintul, Al Meu este aurul!), și vrea ca aceste metale de preț să fie folosite, dar după planurile și scopurile Sale. Argintul e folosit pentru a sublinia valori spirituale din împărăția lui Dumnezeu: Limba celui neprihănit este argint ales (Proverbe) iar Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, un argint lămurit în cuptor de pământ și curățit de 7 ori (Ps.12:6), iar Pavel ne îndeamnă să zidim pe temelia care este Hristos lucruri valoroase din argint și aur (1 Cor.3) și să fim în Împărăția Sa vase de cinste, adică vase de argint (2 Timotei cap.3).

În Apocalipsa argintul apare în mărfurile curvei celei mari dar nu apare în Noul Ierusalim unde totul este doar din aur. Ne aducem aminte că argintul e prezent la Cort dar mai puțin prezent la Templu unde crește abundența de aur. În planul etern al lui Dumnezeu argintul pare a avea un rol totuși trecător ca apoi să lase loc doar aurului. Este ca și cum cei răscumparați trec prin procesul de transformare din țărână în fier, din fier în aramă, din aramă în argint și din argint în aur.

Despre argint avem câteva pasaje cheie în Pentateuh care asociază argintul cu răscumpărarea:

11. Domnul a vorbit lui Moise și a zis:

12. „Când vei socoti pe copiii lui Israel și le vei face numărătoarea, fiecare din ei să dea Domnului un dar în bani, **pentru răscumpărarea sufletului lui**, ca să nu fie loviți de nicio urgie, cu prilejul acestei numărători.

13. Iată ce vor da toți cei ce vor fi cuprinși în numărătoarea aceasta: **o jumătate de siclu**, după siclul Sfântului Locaș, care este de douăzeci de ghere; o jumătate de siclu va fi darul ridicat pentru Domnul.

14. Orice om cuprins în numărătoare, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, va plăti darul ridicat pentru Domnul.

15. Bogatul să nu plătească mai mult, și săracul să nu plătească mai puțin de o jumătate de siclu, **ca dar ridicat pentru Domnul, pentru răscumpărarea sufletelor.**

16. Să ridici de la copiii lui Israel **argintul pentru răscumpărare** și să-l întrebuițezi pentru slujba Cortului întâlnirii; aceasta va fi pentru copiii lui Israel o aducere aminte înaintea Domnului **pentru răscumpărarea sufletelor lor.**”

(exod 30)

25. Argintul celor ieșiți la numărătoare, din adunare, se suia la o sută de talanți și o mie șapte sute șaptezeci și cinci de sicli, după siclul Sfântului Locaș:

26. câte o jumătate de siclu de cap, o jumătate de siclu, după siclul Sfântului Locaș, pentru fiecare om cuprins în numărătoare, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, adică pentru șase sute trei mii cinci sute cincizeci de oameni.

(Exod 38)

44. Domnul a vorbit lui Moise și a zis:

45. „Ia pe leviți în locul tuturor întâilor născuți din copiii lui Israel și vitele leviților în locul vitelor lor; și leviții vor fi ai Mei. Eu sunt Domnul.

46. **Pentru răscumpărarea celor două sute șaptezeci și trei**, care trec peste numărul leviților, dintre întâii născuți ai copiilor lui Israel,

47. să iei câte **cinci sicli de cap**, după siclul Sfântului Locaș, care este de douăzeci de ghere.

48. Să dai **argintul** acesta lui Aaron și fiilor lui, **pentru răscumpărarea** celor ce trec peste numărul leviților.”

49. Moise a luat **argintul pentru răscumpărarea** celor ce treceau peste numărul celor răscumpărați de leviți;

50. a luat argintul întâilor născuți din copiii lui Israel: o mie trei sute șazeci și cinci de sicli, după siclul Sfântului Locaș.

51. Și Moise a dat argintul de răscumpărare lui Aaron și fiilor lui, după porunca Domnului, cum poruncise lui Moise Domnul.

(Numeri cap.3)

O temă foarte interesantă, pe care am lăsat-o la urmă este tema curățirii cu care este frecvent asociat argintul. Și arama (alături de argint) era asociată acestui proces. Dar asocierea dintre argint și curățirea prin foc este mult mai frecventă în Biblie. Să analizăm câteva pasaje cheie:

6. Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, **un argint lămurit în cuptor** de pământ și curățat de șapte ori. (ps.12)

8. Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeul nostru! Faceți să răsunе lauda Lui!

9. El ne-a păstrat sufletul cu viață și n-a îngăduit să ni se clatine piciorul.

10. Căci Tu **ne-ai încercat, Dumnezeule, ne-ai trecut prin cuptorul cu foc, ca argintul.**

11. Ne-ai adus în laț și ne-ai pus o grea povară pe coapse.

12. Ai lăsat pe oameni să încalcece pe capetele noastre, am trecut prin foc și prin apă: dar Tu ne-ai scos și ne-ai dat belșug.

13. De aceea, voi merge în Casa Ta cu arderi de tot, îmi voi împlini juruințele făcute Ție,

14. juruințe care mi-au ieșit de pe buze, pe care mi le-a rostit gura când eram la strâmtorare.

(Ps.66)

3. Tigaia **lămurește argintul**, și cuptorul lămurește aurul; dar Cel ce încearcă inimile este Domnul. – (Pv.17:3)

4. **Scoate zgura din argint**, și argintarul va face din el un vas ales. (Pv.25:4)

23. **Ca zgura de argint** pusă pe un ciob de pământ, așa sunt buzele aprinse și o inimă rea.

(Pv.26)

21. Ce este tigaia pentru lămurirea argintului și cuptorul pentru lămurirea aurului: aceea este bunul nume pentru un om. – (Pv.27)

9. Din pricina Numelui Meu sunt îndelung răbdător, pentru slava Mea Mă opresc față de tine, ca să nu te nimicesc.

10. Iată, **te-am pus în cuptor, dar nu te-am găsit argint**; te-am lămurit în cuptorul urgiei.

11. Din dragoste pentru Mine, din dragoste pentru Mine vreau să lucrez! Căci cum ar putea fi hulit Numele Meu? Nu voi da altuia slava Mea.

(Isaia 48)

27. „Te pusesem de pază peste poporul Meu ca o cetățuie, ca să le cunoști și să le cercetezi calea.

28. Toți sunt niște răzvrățiți, niște bârfitori, aramă și fier, toți sunt niște stricați.

29. Foarele ard, plumbul este topit de foc; degeaba curăță, căci zgura nu se dezlipește.

30. De aceea se vor numi **argint**

lepădat, căci Domnul i-a lepădat.”

(Ieremia 6)

18. „Fiul omului, casa lui Israel a ajuns pentru Mine ca niște zgură; toți sunt aramă, cositor, fier, plumb în cuptorul de topit; au ajuns niște zgură de argint.”

19. De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Pentru că toți ați ajuns niște zgură, iată că vă voi strânge în mijlocul Ierusalimului.

20. Cum se strânge argintul, arama, fierul, plumbul și cositorul în cuptorul de topit și se suflă în foc ca să se topească, așa vă voi strânge și Eu în mânia și urgia Mea, vă voi pune acolo și vă voi topi.

21. Da, vă voi strânge și voi sufla peste voi cu focul mâniei Mele, și vă veți topi în el.

22. Cum se topește argintul în topitoare, așa veți fi topiți voi în mijlocul lui. Și veți ști că Eu, Domnul, Mi-am vărsat mânia peste voi.”

(Ezechiel 22)

8. În toată țara, zice Domnul, două treimi vor fi nimicite, vor pieri, iar cealaltă treime va rămâne.

9. Dar treimea aceasta din urmă o voi pune în foc și o voi curăța cum se curăță argintul, o voi

lămuri cum se lămurește aurul. Ei vor chema Numele Meu, și îi voi asculta; Eu voi zice: „Acesta este poporul Meu!” Și ei vor zice: „Domnul este Dumnezeul meu!”

(Zaharia 13)

1. „Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului pe care-L doriți; iată că vine – zice Domnul oștirilor.

2. Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămâne în picioare când Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului și ca leșia înălbitorului.

3. El va șede, **va topi și va curăța argintul**; va curăța pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămurește aurul și argintul, și vor aduce Domnului daruri neprihănite.

4. Atunci darul lui Iuda și al Ierusalimului va fi plăcut Domnului, ca în zilele cele vechi, ca în anii de odinioară.

(Maleahi cap.3)

Deși procesul curățirii este asociat în pasajele de mai sus, totuși argintul este cel mai prezent în pasajele de mai sus. Apare imaginea zgurii de pe argint care determină lepădarea argintului. Într-adevăr, este un proces chimic prin care zgura se lipește de argint și argintul devine nefolositor și irecuperabil. Așa a ajuns Israel. El nu era aur (căci aurul pare să țină de perfecțiunea lumii de dincolo), ci doar argint, adică cel răscumpărat care umple pe calea care duce la transformarea finală de dincolo. Dar în acest proces Israel se poate opri de pe cale. Se poate împietri. Se poate umple de zgură. Poate deveni argint lepădat. Pasajele din Ieremia și Ezechiel vorbesc despre imposibilitatea recuperării și curățirii argintului din pricina zgurii. Totuși pasajele din Zaharia și din Maleahi ne vorbesc despre o soluție prin care Dumnezeu reușește să elimine zgura și să curețe argintul. E vorba de încercarea finală prin care va trece Israel după ce va trece prin tot șirul de încercări ale istoriei. După încercarea de foc de la finalul domniei lui anticrist, în sfârșit argintul va fi curățit.

Câteva informații interesante de pe Wikipedia:

Primele mine de argint au aparut mai înainte de perioada 3000 î.Hr. Argintul a fost un metal cunoscut de toate civilizațiile antice, **însă spre deosebire de aur, este foarte rar găsit în stare naturală**, lucru care explica faptul că dacă ar fi mai abundent, tot nu ar putea fi folosit decât mai

târziu. Cu toate acestea, ***când a apărut prima oară în Egipt***, a fost mult mai valoros decât aurul^[1].

Argintul a fost rafinat prin cupelație, proces inventat de haldeeni în jurul lui 2500 î.Hr **și descris în Biblie (Ezechiel 22: 17-22). Acest proces consta în încălzirea metalului topit într-o cupă poroasă și îngustă numită cupel, peste care se aplica un jet puternic de aer. Acesta oxida celelalte metale, precum plumb, cupru și fier, lăsând doar argintul (și aurul dacă era prezent) în stare globulară de metal topit**^[1].

Dezvoltarea Atenei și a civilizației sale remarcabile a fost posibilă datorită exploatării minelor locale de argint de către localnici în zona Laurium, unde au operat din perioada 600-300 î.Hr, producând în jur de 30 de tone de metal pe an. Minereul era în principal galenă, însă cu un conținut de argint de câteva procente; acesta era ușor de extras prin cupelație. Minele ateniene au continuat să fie operate și de către Imperiul Roman, deși cea mai mare cantitate de argint roman provenea din Spania. În Evul Mediu, minele germanice au devenit cel mai important furnizor de argint din Europa^[1].

Și civilizațiile antice ale Americii Centrale și Sudice au exploatat argintul, însă schimbul cu acest metal s-a făcut după cucerirea spaniolă. Depozite importante s-au descoperit în anul 1535 la Charcas (Peru), Potosi (Bolivia) în anul 1545 și la Zacatenas (Mexic) în 1548. Producția din aceste surse era în total de peste 500 de tone pe an^[2].

În secolul al XIX-lea, argintul a fost descoperit în SUA, în statul Nevada, iar în anul 1870 producția mondială a ajuns la 3000 de tone pe an^[2].

Din perspectiva informațiilor de mai sus observăm necesitatea frecventă a procesului de topire pentru obținerea argintului. Acum înțelegem mai bine de ce argintul este metalul din Biblie cel mai des asociat cu procesul de curățire și topire. Iarăși nu pare întâmplător că prima dată ar fi fost descoperit în Egipt. După cum argintul a fost prima dată scos din Egipt, și primul POPOR răscumpărat de Dumnezeu (Israel) a fost scos tot din Egipt. Israelul cel răscumpărat este asociat cu argintul iar Israelul împietrit și alungat e numit de profeți *argint lepădat*. Mai facem o asociere între Sinai și altarul de aramă. Din Sinai se explora Cupru. Astfel e posibil ca anumite părți ale zonei să fie de culoare roșiatică, culoare care a fost bine evidențiată de focul care a coborât pe munte. Astfel focul care ardea mereu pe altarul de aramă aducea aminte evreilor despre focul judecății Legii de pe muntele Sinai. Altarul de aramă era muntele Sinai în miniatură. Dar dacă altarul de aramă trimite la muntele Sinai, poate că altarul tămâierii trimite la muntele Sionului. În această lumină tot pasajul din Evrei 12:18-29 capătă o nouă lumină. În Noul Legământ noi nu ne-am apropiat de muntele Sinai (de altarul de aramă doar) ci de

muntele Sionului (adică de altarul tămâierii, fiind deci mai aproape de Dumnezeu!!!). Înțelegem și avertismentul din 12:25: *Luați seama ca nu cumva să nu voiți să ascultați pe Cel care vă vorbește! Căci dacă n-au scăpat cei ce n-au vrut să asculte pe Cel ce vorbea pe pământ, cu atât mai mult nu vom scăpa noi dacă ne întoarcem de la Cel ce vorbește din ceruri!*

Și la Sinai Dumnezeu le-a vorbit din ceruri. Problema era că evreii erau încă pe pământ. Și acum ne vorbește tot din ceruri. Diferența este că și noi suntem în Hristos, în locurile cerești. Evreul care se apropia de Dumnezeu rămânea în afara Cortului lângă altarul de aramă. Curtea, chiar dacă am asociat-o cu primul cer, era doar o apropiere de cer, căci spațiul cerului era clar delimitat de interiorul Cortului. Iată de ce pe primele două perdele nu era heruvimi. Este ca și cum altarul de aramă ar fi poalele muntelui Sinai, iar interiorul Cortului vârful muntelui, acolo unde doar Moise (Preotul) a putut intra! Dumnezeu continua să le vorbească din Cort (din ceruri) iar ei continua să rămână lângă altarul de aramă (pe pământ)! În Noul Legământ el ne vorbește din ceruri în ceruri căci noi suntem strămutați prin Hristos în Locul Sfânt cu posibilitatea apropierii chiar de Locul Presfânt. Cu alte cuvinte noi ne petrecem viața în interiorul Cortului! Evreii își petreceau viața în afara curții și intrau din când în curte. Noi suntem prin Hristos strămutați în interiorul Cortului. Oare cum ar trebuie să ne trăim viața în frică și cutremur, căci Domnul nostru este un foc mistuitor!? Deodată toate avertismentele și îndemnurile la frică de Domnul din Epistola către Evreii capătă sens. Dacă cei din jurul Cortului și cei din curtea Cortului trebuie să fie mereu curați ca să nu fie nimicivi de sfințenia Celui ce locuia în mijlocul lor, cu atât mai mult noi, care suntem strămutați prin Hristos în interiorul Cortului trebuie să trăim în curăție și frică de Domnul? Când vom studia altarul tămâierii rămâne să verificăm dacă acesta trimite cu adevărat către muntele Sionului.

Revenim la metalele din Cort și la punctele cardinale care sunt punctate din nou și în contextul descrierii curții. Drumul mântuirii de la Cort este un drum de la răsărit către apus și este un traseu de la pământ și fier (omul împietrit din afara curții Cortului, căci fierul nu apare deloc în curte ci doar în afara curții și deși este mai tare ca celelalte metale e mai puțin prețios), la aramă (arderea prin focul judecății) care conduce la argint (starea de răscumpărat pe acest pământ), care dacă e dus până la capăt duce la aur (la mântuirea finală de din ceruri!). Interesant că în istoria omenirii ordinea descoperirii și folosirii metalelor este următoarea: aur/argint., arama (bronzul), fierul. Este exact ordinea INVERSĂ de la Cort. Dar

este exact ordinea de la chipul văzut de Nebucadnețar care avea capul de aur, pieptul și brațele de argint, pânțele și coapsele de aramă, picioarele parte de fier, parte de lut și fluierile picioarele de fier. Iată încă un argument că acel chip văzut de Nebucadnețar nu se referă la cele 4 faze ale imperiului babilonian ci la evoluția *omenirii* ca întreg, ca un singur trup. Este vorba de o involuție. Iar ultima împărăție (cea de fier căci fluierile picioarele sunt doar de fier) este cea mai TARE, grozavă dar și cea mai degradată. E vorba de împărăția lui anticrist când întreg pământul va deveni o Sodomă și o Gomoră, și va atinge starea de păcătoșenie dinainte de potop. În ultimele comentarii pe Apocalipsa 12 și fiarele din Daniel ([postate recent pe site](#)) am subliniat că direcțiile de expansiune ale împărăției lui anticrist sunt de la apus la răsărit și de la nord la sud, adică exact sensuri OPUSE față de direcțiile mântuitoare de la Cort. La Cort Lumina Sfeșnicului curgea de la Sud la Nord. E logic căci în timpul zilei soarele luminează de la Sud către Nord. Împărăția anticristică este o inversare a DIRECȚIILOR mântuitoare de la Cort.

E important să subliniem că FIERUL nu apare deloc la Cort. El este doar în afara Cortului. Celelalte împărății, chiar dacă sunt fiare tot mai păstrează ceva din valorile Cortului. Dar ultima fiară e din FIER este total străină de valorile Cortului. Fierul e mai tare decât celelalte metale dar și mai puțin prețios. Ne arată că ultima împărăție, deși va fi mai puternică va fi mai lipsită de valori ca celelalte dinaintea ei. Chipul lui Nebucadnețar este o profeție despre decăderea continuă a omenirii. Profețiile confirmă că omenirea va merge din rău în mai rău, căci *păcatul se va înmulți și dragostea celor mai mulți se va răci*, căci va fi *ca la Sodoma și Gomora*, și *ca în zilele lui Noe*, căci *în zilele din urmă vor fi vremuri grele și chiar cei mai mulți din Biserică nu vor fi iubitori de Dumnezeu*. Profeția nu anticipează o stare de îmbunătățire spirituală a omenirii înainte de a doua venire a lui Hristos. Faza în care fierul e combinat cu lutul a început de după Alexandru Macedon. Noi continuăm să fim în această fază istorică ce va culmina cu împărăția de fier a lui anticrist. Prima venire a lui Mesia este plasată de Daniel în această fază a istoriei, iar a doua după finalul acestei perioade. Observăm că profeția din Daniel nu prevede o îmbunătățire a stării Neamurilor după prima venire a lui Mesia. Ne aducem aminte că și Pavel deși proclamă că neamurile vor asculta Evanghelia el îl avertizează pe Timotei că vor veni vremuri grele în care chiar și dragostea celor

mai mulți din Biserică se va răci. Desigur Biserica aduce printre popoare un mare bine și împiedică o vreme căderea omenirii în ultima ei fază de împietrire (de fier). Pavel are așteptări realiste de la perioada Bisericii. Nu se așteaptă ca Biserica să schimbe lumea sau neamurile. Cu altă ocazie am dovedit din cartea Fapte că sensul expresiei *Neamurile o vor asculta* este acela că vor fi oameni dintre Neamuri care vor crede în Isus, și nu că Neamuri ca întreg vor asculta de Evanghelie înainte de a doua venire a Mielului. E logic să fie așa căci același Pavel îi spune lui Timotei ce așteptări să aibă de la perioada Bisericii de dinainte de revenirea Mielului. Aceasta nu înseamnă că Evanghelia nu poate continua să mântuiască indivizi și să aibă impact pe plan local, așa cum s-a întâmplat de-a lungul istoriei. Dar iată că în lumina lui Daniel cap.2 toate teoriile și laudele noastre că Evanghelia a îmbunătățit starea spirituală a Neamurilor ca întreg se dovedește falsă. Din punct de vedere global și pe termen lung omenirea a rămas la stadiul fierului combinat cu lutul. Iată cum Cortul ne ajută să dezlegăm și taina istoriei popoarelor.